

[Indenrigsministeren.]

ogsaa forud for Folketingsvalget, hvor det ærede Medlem skrev en Artikel fuld af alle de Skældsord, det overhovedet var muligt at samle paa et lille Fladerum i et Blad. Nej, det er min Pligt at sige til i Tide; nu er Tiden inde, og den Dag, da det er for sent, vil det ærede Medlem sikkert stadig staa som den tapre Landsoldat, som varetager Gentofte Kommunes Interesser, men til den Tid vil enhver kunne se, at han ikke har gjort det, da Tiden var dertil.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skal jeg sige, at han kan ikke slippe uden om de Bemærkninger, han fremkom med om tidligere Kommunaldirektør Westergaard, blot ved en Flovse. Det ærede Medlem ved selv, at naar han ved Omtalen af Kommunaldirektør Westergaards Arbejde anfører Bopæl — det var mærkeligt, at Gadenummeret ikke ogsaa kom med — og anfører hans politiske Anskuelser, som jeg for min Del ikke anede noget om, var det ud fra det Synspunkt, og kunde kun være det, at den paagældende Mand under sit Arbejde ikke skulde have udført den embedsmandsmæssige Pligt, som han har haft som økonomisk Konsulent for Frederiksberg Kommune. Men man maa ikke sætte Pletter paa hæderlige Folk for at dække partipolitiske Manøvrer.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Den højtærede Minister bliver virkelig værre og værre, for naar jeg har udtalt mig, som jeg har i mine Bemærkninger om Kommunaldirektør Westergaard, er det naturligvis rigtigt, hvad jeg har sagt. Kommunaldirektør Westergaard havde givet sin Artikel en meget spøgefuld Slutning, han havde sagt, at ved nogle ganske smaa Forandringer var hele det harmoniske Værk lavet om. Det var som Indledning, jeg nævnte, at en Mand, der havde den Alsidighed, som Kommunaldirektøren havde, og som kendte Tingene som han, havde gjort disse Bemærkninger, og derfor tilbageviser jeg fuldstændig den højtærede Ministers Insinuationer og interesserer mig i øvrigt ikke mere for dem.

Det ærede Medlem Hr. S. Munk siger, at man i Københavns Kommunalbestyrelse har talt med andre Kommuner. Jeg vil gerne have at vide, hvad de har talt om; det kan vi maaske faa at vide i Udvalget. . . . Det ærede Medlem Hr. Rager afbryder og

siger, at det er private Samtaler. Men saa har det ingen Interesse. Det, som jeg vilde have at vide, det, som Tinget burde have at vide, og det, som har Interesse for hele denne Sag, er Stillingen over for andre Omegnskommuner, og det Spørgsmaal har man vel nok Lov til at drage ind i Sagen. Men det gav det ærede Medlem ikke nogen Besked om; maaske kan vi saa faa denne Besked under den kommende Udvalgsbehandling.

Jeg tror ikke, man saadan uden videre, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen gjorde, kan drage en Sammenligning mellem Huslejen i den ene og den anden Kommune, men jeg afventer med en vis Opmærksomhed de Eksempler, som det ærede Medlem vil give mig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Da jeg før talte om, at de virkelige Forhold af sig selv medfører en Udligning mellem Kommuner med en højere og en lavere Skatteprocent gennem Huslejevordyrelse, afbrød det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen mig og protesterede. Nu oplyste det ærede Medlem, at Huslejen paa Frederiksberg var saa dyr, at den jævne Mand overhovedet slet ikke kunde betale den, altsaa ikke kunde komme derud. Det var en glimrende Understregning af det, jeg har sagt, men dermed bortfalder ogsaa Udligningsproblemet mellem København og Frederiksberg.

Den højtærede Indenrigsminister, der er mere klog paa andre Mennesker, end disse er paa sig selv, for slet ikke at tale om at være det paa Ministeren, kendte mine Motiver: Jeg forsvarede de Mænd, der havde en Indtægt paa 200 000 Kr. Hvis det var Tilfældet, vilde man ikke have alle Stemmer, man havde ved Folketingsvalget. Nej, det er den jævne Mand, jeg taler om, der af Hensyn til Børn, Græsplæne o. s. v. tager ud til Gentofte og sætter sig i højere Husleje paa Grund af Grundrente o. s. v. i Gentofte og nu faar en forøget Skat, som faktisk forrykker hele Grundlaget for hans Økonomi. Det er denne jævne Mand, jeg har talt om, der er det store Flertal, og selvfølgelig ikke det Par Folk med de meget store Indtægter, som her er blevet trukket frem. Men, hvis den højtærede Minister og hele Regeringen har saa umaadelig stor Sympati for de økonomisk meget ringe stillede, for ikke at sige de fattige, saa skulde de virkelig tage